UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est vtilitas obseruatio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

dī martin⁹ ex illa gl'oſa ꝑuētiōe q̄ a dn̄o i
iuuētute ꝑuētus ē. Ex h̄ em̄ fuit bonitas
ei⁹ ⁊ ſctitas āpliſſima volūtas eiꝫ i dī ſer
uitio tenaciſſima atq̄ꝫ firmiſſima ⁊ ſic diſ
currēdo vſq̄ꝫ ad ſeptimā vtilitatē. ex q̄ꝯtē
plari poſſum⁹ ſingularē celeſtis gl'e excel
lētiā i b. martino q̄ ꝓma etate dō fuire d/
uotiſſime cepit. Jugit' die noctuq̄ꝫ ꝑſeue/
rauit ⁊ lōgo tp̄e ꝯtinuauit. vixit em̄ annis.
lxxxi. hec itaq̄ꝫ dicta ſūt de ꝓma excellētia
q̄ ē excellētia gl'ioſe ꝑuētiōis. Ecci. xliiij.
Inuenit gratiā corā oculis dn̄i.

¶ Scd̄a ē excellētia ṽtuoſe ꝑfectiōis.
Et hec fuit cā meritoria q̄re btūs
mar. ſꝑ magꝭ ac magꝭ placuit deo.
Perfect⁹ ſiq̄dē fuerat in oī ṽtute. vn̄ de eo
bn̄ dici pt illō Ecci. l. Quaſi vas auri ſoli
dū ornatū oī lapide p̄cioſo. i. oī ṽtute: ṽt⁹
ei dr̄ lapis ꝓpt' ſtabilitatē ei⁹: qr hoīeꝫ ſta
bilē fac: ⁊ firmū in ꝓſperis ⁊ aduerſis: p̄/
cioſ⁹ vo ꝓpt' dignitatē ⁊ p̄ciū opis merito
riū ꝓcedētis ex ṽtute. Om̄ āt nō de oībus
martini ṽtutib⁹ dicere poſſum⁹: Jdcirco
ꝓn̄uc tm̄ ꝯtēplabimur ſepteꝫ ex eis p̄ci/
puas ꝑfectōes ṽtuoſas ꝓpter quas maxi
me placuit deo.

¶ Prima ē admirāda fidei ſinceritas.
¶ Scd̄a ē imitāda hūilitatꝭ ꝓfūditas.
¶ Tertia ē venerāda caſtitatꝭ integritas
¶ Quarta ē cōmēdāda frne pietatꝭ beni
¶ Quīta ē ꝯtēplāda diue chari (gnitas.
¶ Sexta ē magnificāda car (tatꝭ ſblitas
nis auſteritas.
¶ Septīa ē obſuāda duotōis aſſiduitas

Pr̄ia igit' ꝑfectio virtuo/

ſa ē admirāda fidei ſinceritas q̄ fac hoīeꝫ
placere dō. Ecci. j. Bn̄placitū ē dō fides
⁊ māſuetudo: ⁊ h̄ qr fides dō ſubijcit itel/
lectū ⁊ māſuetudo affectū. Appuit āt i b.
martīo fidei ſinceritas cū ſūma māſuetudīe
p̄cipue ex tribus. ¶ Primo ex ſecuritate
ꝯfidētie aduerſ⁹ corꝑales inimicos. Cuꝫ
ei martin⁹ iā baptizat⁹ adhuc gereꝫ hitū
militarē: irruētib⁹ itra gallias barbarꝭ Ju
lian⁹ ceſar ꝯ eos pugtur⁹ pecunias militi
b⁹ erogauit: ac martin⁹ nolēs deiceps mi/
litare donatiuū recipe noluit: ſed ceſari d.
Chr̄i miles ego ſū. pugnare iā vlteri⁹ no/
lo. Indignat⁹ Julian⁹ di. q̄ n̄ religiōis gr̄a
ſꝫ metu belli iminētꝭ militie reſigret. Cui
martin⁹ itrepidus r̄n̄dit. Vt ſcias q̄ n̄ ex
ignauia ſꝫ ex fide ſic loq̄r craſtina die añ
aciē inermis aſtabo. Et i noīe chr̄i ſigno
crucꝭ n̄ clypeo ꝓtect⁹ aut galea hoſtiū cu/
neos penetrabo ſecurus: vide q̄ntā hēat
ṽtuē fidī ſecuritatē. Cū aūt cuſtodiret' vt
iermis barbarꝭ obijceret' ſeq̄nti die hoſtes
legationē miſert ſua oīa ſeq̄ꝫ ceſari offerē
tes. Vn̄ nō ē dubiū q̄ ſcti viri meritꝭ tal'
ſine ſanguie victoria data ē. Itē appet ſe
curitas ꝯfidētie i eo aliūd. Nā cū morā iā
aliq̄ꝫ diu traxiſſet cū btō hilario pictauen̄
ep̄o ⁊ ab eo eēt acholyt⁹ ordinat⁹ moni
tus ē a dn̄o ꝑ ſoporē vt parētes ſuos ad/
huc gētiles viſitaret. Cūq̄ꝫ ꝑgeret int' al/
pes incidit in latrōes. Cūq̄ꝫ vn⁹ in caput
ei⁹ ſecuri vibraſſet: ictū ferietis dexte ſuſti
nuit alt'. Victis tn̄ poſt tergū manib⁹ vni
eoꝝ cuſtodiēd⁹ tradit'. Percontāti āt la/
troni an timuiſſꝫ r̄n̄dit nūq̄ꝫ ſe ita fuiſſe ſe
cuꝝ qr ſciret dī miaꝫ maxie i tētatōib⁹ af
futurā. Latrōi igit' fidē chr̄i p̄dicauit ⁊ eū
ꝯuertit: q̄ martinū ad viā r̄ducēs laudabi
lē p⁹ modū vitā duxit. ¶ Scd̄o appet ſue
fidī ſinceritas ex firmitate victorieꝫ ſpūa
les aduerſarios. Cū em̄ ꝑgēs ẽēt viſitādū
parētes mediolanū ꝑtͤrijſſꝫ: diabol⁹ i hu
mana ſpē ſibi obui⁹ fuit: ⁊ q̄ tēderet reqſi/
uit. Cui cum reſpondiſſet martinus: ille
ait. Quocūq̄ꝫ ierꝭ: diabol⁹ tibi aduerſabit'.
Martin⁹ āt r̄n̄dit. Dn̄s mihi adiutor: nō
timebo ⁊c. Et ſtati ille euanuit. Fuit ita/
q̄ꝫ martin⁹ ⁊ m̄reꝫ q̄dē ꝯuertit: ſꝫ pr̄ in er/
rore ꝑmāſit. Apparebit ēt in articlo ſeq̄n/
ti q̄ꝫ victorioſ⁹ ſꝑ fuerit martin⁹ ꝯ diabo
lū. ¶ Tertio ex fidlitate reſiſtētie ꝯ here
ticos. Cū em̄ hereſis arriana ꝑ totū orbē
pullularet ⁊ ille pene ſol⁹ obſiſteret publi
ce ceſus ⁊ de ciuitate eiect⁹ mediolanū re
dijt. Sꝫ ⁊ inde ab arrianis eiect⁹ ēt ad in
ſulā gallinariā cū vno pbr̄o ꝑrexit. Mul/
ta q̄ꝫ alia aduerſa ꝓ fide defēdēda ſuſti/
nuit offerēs ēt ſe morti ꝓ fide. Jō cātat' d
eo O ſciſſia aīa quā ⁊ ſi gladi⁹ ꝑſecutoꝝ n̄
abſtulit: palmā tn̄ martyrij n̄ amiſit. Pal/
ma em̄ dr̄ p̄miū corr̄n̄dēs volūtati ſiue de
ſiderio martyrij: ſic aureola dr̄ p̄miū cor/
r̄n̄dēs opi ſiue actuali martyrio. Ex his
itaq̄ꝫ ptꝫ admirāda fidī ſinceritas in btō
mar. ꝓpt' quā maxie placuit deo. Vn̄ ⁊ ꝑ
fidē hitat chr̄s in cordib⁹ nr̄is. ſic dt apl's
Eph. iij. Et ꝑ fidē dſpōſat' aīa chr̄o. Oſee
ij. Spōſabo te mihi in fide. Et ꝑ fidē eē

cit̃ hõ filiꝰ dĩ. Gal.iij. Filij dĩ eſtis ꝑ fidez in chr̃o ieſu. Imitemur ḡ martinũ in hac fidei ſinceritate vt dõ placere valeamus: q2 dr̃ Heb.xj. Sine fide ĩpoſſibile ẽ placere dõ. Et Jo.iij. Qui incredulꝰ ẽ manet ira dĩ ſup eũ. Timeo q̃ppe timeo plurimũ ne ẽt int̃ chrĩanos plurimi ſint increduli: q2 dr̃ Bern. Putas ne filiũ dĩ r̃putat ieſũ q̃ſq̃s ille ẽ q̃ nec ſpiꝰ terret̃ ꝯminatiõib9: nec attrahit̃ ꝓmiſſiõib9: nec p̃ceptꝫ obtẽperat: nec cõſilijs adq̃eſcit. Etſi fatet̃ oꝛe ſe cog̃ſcere deũ: factꝫ tñ negat. Hec ille. Si officiarij huiꝰ tp̃is crederẽt v̄bis ſaluatoris: ñ eẽnt exactores: excoꝛiatores: nec mercatores vſurarij: ⁊ ſic de alijs ſingulis.

Scd̃a ꝑfectio virtuoſa ꝑ

ꝑt quã placuit dõ ẽ imitãda hũilitatꝫ ꝓfũditas. Vñ Ja.iiij. Hũilib9 dat gr̃az Igitur ⁊ magis hũilib9 maioꝛẽ gr̃am. Maxime ḡ dõ placuit martinꝰ ⁊ maxiaz gr̃az dedit ei deꝰ q2 eius hũilitas fuit maxima Eſt em̃ hũilitas q̃dã q̃ q̃s ſe ſubdit maioꝛi: ⁊ hec ẽ nc̃itatꝫ. Heb.xiij. Obedite p̃poſitis vr̃is ⁊ ſubiacete eis. Alia q̃ q̃s ſe ſubdit eq̃li Ro.xij. Hõre iuicẽ p̃ueniẽtes. Alia q̃ minoꝛi. Lu.xxij. Qui maioꝛ ẽ i vob fiat ſic minoꝛ ⁊c̃. Eccl.iij. Q̃nto magnꝰ es hũilia te in oĩb9 ⁊ corã dõ inuenies gr̃az. q̃m mag̃ ẽ potẽtia dĩ ſoliꝰ ⁊ ab hũilib9 honorat̃. Hec ibi. P̃ma hũilitas ẽ bona ⁊ mag̃. Scd̃a maioꝛ. tertia maxia: hãc ꝓ nob aſſũpſit deꝰ q̃ diſcipul' ſuis miniſtrabat. Et hãc exẽplo dñi imitatꝰ ẽ martinꝰ. Nã cũ eẽt tribuni filiꝰ vnico tñ ſuo ꝯtentus erat cũ adhuc militarꝫ ei ⁊ ſepe miniſtrabat ⁊ calciamẽta detrahebat ⁊ tergebat. Itẽ pꝫ eiꝰ hũilitas: q2 vix induci potuit vt ep̃atũ acceptaret. Itẽ in h̄ pꝫ eiꝰ hũilitas q2 nũq̃ cathedra vſus ẽ ſꝫ in ſecreto ſedẽ hũit ruſticanã quã tripodẽ vocãt. In eccĩa ãt nẽo vnq̃ illũ ſedere ꝯſpexit. Itẽ pꝫ maxima eius hũilitas. Nã lepſuz cũctis hoꝛribilẽ pariſiꝰ obuiũ hñs oſculatꝰ ẽ ⁊ bñdixit ſtatiq̃ mũdatus eſt. Emulamini igit̃ hãc martini hũilitatẽ vt ſic dõ placeatis: q2 Amos.vj. di. dñs. exercituũ deteſtoꝛ ego ſupbiã. Et Eccl.x. Odibil' ẽ corã dõ ⁊ hoib9 ſupbia. Et Ja.iiij. Supbis deus reſiſtit. Et Gre. Euidẽtiſſimũ ſignũ repꝛoboꝝ eſt ſupbia: electoꝝ aũt hũilitas.

Tertia ẽ ꝑfectio virtuoſa

ꝑt quã placuit dõ ẽ venerãda caſtitatis integritas. Eccl.xxvj. Nõ ẽ digna põderatio aĩe ꝯtinẽtis. Eſt aũt t̃plex caſtitas vicꝫ ꝯiugalis vt in ãna mr̃e marie: vidualis: vt in ãna de q̃ legit̃ Lu.ij. v̄ginal' vt in maria. P̃ia multũ placet dõ. ſcd̃a magꝫ. tertia maxime. Vñ ⁊ ſpali q̃dam mõ dñr v̄gines ꝯcomitari chr̃m. Apoc.xiiij. virgines em̃ ſũt ⁊ ſequũt̃ agnũ q̃cunq̃ ierit. hãc itaq̃ v̄ginalẽ caſtitatẽ hũit martinꝰ vñ in teſtimoniũ ſue v̄ginitatis caro ſua mirabil'r poſt moꝛtẽ renitebat: vt poſtea dicemꝰ. Itẽ legit̃ in dial'. ſe. ⁊ gal. q̃ v̄gines maria mr̃ dĩ agnes ⁊ tecla ſepiꝰ eũ viſitabãt ⁊ h̄ in teſtimoniũ ſue v̄ginitatis. Sectemur ḡ btm̃ martinũ ĩ amoꝛe ⁊ obſuãtia pure caſtitatꝫ vnuſq̃ſq̃ ſm̃ ſui ſtatꝰ ꝯditõnẽ vt dõ placẽtes efficiamur: q̃ vt di. ber. Ve his q̃ ĩ carne ãbulãt: dõ placere non pñt. Hec ille. vñ ⁊ Matt.viij. ⁊ Lu.viij. Permiſit dñs legionẽ demonũ intrare in poꝛcos q̃s ſubito in mare p̃cipitauerũt: ꝑ poꝛcos ĩtellige carnales ⁊ luxurioſos beſtialit̃ ⁊ moꝛe poꝛcino viuẽtes.

Quarta ꝑfectio virtuoſa

ꝑt quã placuit dõ ẽ cõmẽdãda fr̃ne pietatis benignitas. P̃uer.xxj. Facere miaz mag̃ placet dõ q̃ victime. Eſt aũt pietas ſeu mĩa ad paupes in triplici differentia. vna ẽ dare ꝑtẽ de ſupfluo Luc.xij. qd̃ ſupeſt date elemoſynã ⁊c̃. ſcd̃a ẽ dare oĩa ſupfluã ⁊ retinere tãtũ qd̃ neceſſariũ ẽ. j. Coꝛ. vij. q̃ vtũt̃ h̄ mũdo tã q̃ nõ vtẽtes. ⁊c̃. tertia eſt dare ẽt qd̃ neceſſariũ eſt. ſic fec̃ vidua. Lu.xxj. Prima eſt mag̃. ſcd̃a maioꝛ. tertia maxima. Et hãc hũit martinꝰ qui tp̃e hiberno chlamydẽ diuiſit ⁊ ꝑtẽ pauperi nudo tribuit in poꝛta ãbianenſiũ: q̃ ꝑte chr̃m ĩdutũ ſeq̃nti nocte ꝯſpexit vt dicemus poſtea. Itẽ alia vice paupi nudo tunicã ꝓpriã q̃ induitꝰ erat tribuit cum ad eccl'iaz ꝑgeret miſſã celebraturꝰ: vide hec ⁊ alia pleniꝰ ĩ legẽdis. Itaq̃ exẽplo martini eſtote pij ⁊ miſicoꝛdes paupib9: vt ipſi dño placeatꝫ q̃ tã q̃ ꝑſone ꝓpe exhibitũ acceptat qd̃ paupib9 ꝓpt̃ eius amoꝛẽ datur. Matth.xv. Qd̃ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Immiſicoꝛdes ãt dõ

placere nõ pñt. Vñ.j.Jo.iiij. Qui hũerit
ſubam mõi hui⁹ ꝛ vi.fra.ſuũ nec.ha.ꝛ cl.
vi.ſua ab eo: quõ cha.dei ma.in illo: Hec
ibi. Fuit ꝓfecto ĩ btõ martĩo erga oẽs ma
xima pietas ꝛ benignitas. Sũt eq̃dẽ aliq̃
benigni ſocijs ꝛ amicis: ſed nõ extraneis.
Alij ꝟo etiã extraneis: nõ tñ moleſtãtib:
ſed martin⁹ etiã benign⁹ fuit moleſtãtib
ſicut latroni q̃ eũ cepat. Itẽ cũ eſſet põti-
fex ĩpune ſepe a cleric̃ ledebat: nec ꝓpt̃ h̃
eos a ſua charitate repellebat. Nemo illũ
vnq̃ vidit iratũ: nemo merẽtẽ: ſ3 ꝛ neq̃ ri
dentẽ: nũq̃ in illi⁹ oꝛe niſi chꝛs: nũq̃ ĩ illi⁹
coꝛde niſi pietas: niſi pax: niſi mĩa inerat.
Legit̃ q̃q̃ in dial. ſeueri ꝛ galli q̃patiẽter
et q̃ſi mut⁹ ſuſtinuit g̃uiſſima ꝟbera a mi
litib de cõtra veniẽtib: ꝛ q̃ benign⁹ ꝛ mi
ſericoꝛs fuit eis parcẽdo ſibi ꝛ idulgẽdo ꝛ
ſuos eq̃s licẽtiando q̃ adeo fixi manebãt:
vt q̃ntũcũq̃ flagellaret̃ moueri nõ poſſet
vide legẽd. Itẽ mirã ꝯpaſſionẽ ꝛ benigni
tatẽ erga delinq̃ntes hẽbat: q2 oẽs penite
re volẽtes ſuauiſſime recipiẽbat: vñ ꝛ cum
ſuꝑ h̃ diabol⁹ eũ repħẽderet: rñdit. Si tu
ĩpe o miſabilis ſi penitere velles: ego tibi
ꝯfiſus in dño miã pollicerer. Sim⁹ itaq̃
inuicẽ benigni ꝛ miſicoꝛdes exẽplũ mar-
tini imo poti⁹ ꝛ ĩpi⁹ chꝛi ꝯſiderãtes Eph.
iiij. Eſtote iuicẽ benigni: miſcões donãtes
inuicẽ ſicut et de⁹ in chꝛo donauit vobis
Hec ibi. Alit̃ q̃ꝑpe dõ placere ñ poſſum⁹
niſi iuicẽ benigni ꝛ miſcões fuerim⁹. imo
dr Ja.ij. Judiciũ ſiñ mi.fi.ei q̃ ñ fe.mi. et
Matt.xviij. Seru⁹ neq̃ q̃ noluit miſeri
ꝯſui ſui iuſſus eſt tradi toꝛtoꝛib ꝛc̃.

Quĩnta ꝓfectio virtuoſa

ꝓpter quã btũs martin⁹ deo placuit ẽ ꝯtẽ
plãda diue charitat̃ ſublimitas. Sane q̃
deũ diligit deo plac3 ꝛ a deo dil igit̃. Pro-
uerb.viij. Ego diligẽtes me dil. Et Joã.
xiiij. Qui dil. me dili. a pa. meo ꝛ eg. di. eũ.
ꝛc̃. Fuit ãt in btõ mar. excellẽtia q̃dã cha-
ritat̃ ad deũ. Magna q̃dẽ eſt charitas q̃
exponit ſua. Can. vlti. Foꝛt̃ ẽ vt moꝛs di-
lectio: q2 vic3 oĩa ꝯpellit expõere: ꝛ h̃ ꝑ di
amoꝛe fecit martin⁹. Maioꝛ eſt q̃ exponit
coꝛp⁹ ꝓpũ. Ro.viij. Cert⁹ ſũ q2 neq̃ moꝛs
ſeꝑabit a charitate dei. Et hãc hũit mar
tin⁹ q̃ mltiq̃ tribulatõib imo ꝛ moꝛti coꝛ
pus volũtarie obtulit Maria aũt eſt que
ſpm̃ ꝛ volũtatẽ totalr̃ deo offert in holo-
cauſtũ. Bern. Sũm⁹ grad⁹ charitat̃ eſt
ſeipm relinq̃re ꝓpter deũ Hec ber. Et h̃ fe
cit martin⁹ ꝑ religioſis ꝓfeſſiõ3 ꝛ in illo ſã
cto ꝓpoſito firm⁹ ꝑſeuerauit vſq̃ ad moꝛtẽ
Vñ cũ indicaret diſcipulis ſe iã reſolui: et
oẽs flentes dicerẽt: Cur nos p̃r deſer̃ ꝛc̃.
Ille mot⁹ eoꝝ fletib flens q̃q3 ſic oꝛauit.
Dñe ſi adhuc ꝓplõ tuo ſũ nc̃ari⁹ nõ recuſo
laboꝛem: fiat volũtas tua. Imitãtes itaq̃
gl'ioſu3 hũc viꝝ ſatagam⁹ deũ ex toto coꝛ
de diligere ꝛ volũtatẽ nr̃a3 oĩno ſibi ſubij
cere ſi deo volum⁹ placere: q2 vt dr̃ Aug.
Ve miſere aĩe q̃ chꝛm nõ amat: arida ma
net ꝛ miſera: ꝑdit qd̃ viuit q̃ deum nõ dili
git. Hoc ille.

Sexta ꝓfectio virtuoſa ẽ

magnificãda carnis auſteritas. Q3 aũt ꝑ
hãc hõ placeat deo p3 q2 paul⁹ ne deo diſ
pliceret ꝛ ab eo reprobaret̃ caſtigabat coꝛ
pus ſuũ. Vñ dicebat.j. Coꝛ.ix. Caſtigo
coꝛp⁹ meũ ꝛ in ſui. redi. ne foꝛte cũ alijs ꝑ
dicaueri ĩpe reprob efficiar. ꝛ idẽ ad Ro.
xij. Exhibeat̃ coꝛꝑa ve. hoſtiã vi. dõ pla.
Hec ibi. Fuit aũt in btõ mar. mã ia car-
nis auſteritas. Bona q̃dẽ ẽ ꝑpantia i abũ
dãtia Phil.iiij. Scio abũdare. Melioꝛ ãt
eſt patia in penuria Phil.iiij. Et penuriã
pati. Sed optia eſt obſuãtia volũtaria ĩ
opie ꝛ auſteritas in abũdãtia. Bern. Q̃d
martyriũ grau⁹ q̃ inter epulas eſurire:
inter veſtes algere: inter diuitias pauꝑta
tẽ ſuſtinere: Hec ille. Hec auſteritas fuit
in martino q̃ eps fact⁹ eandẽ auſteritatẽ ꝛ
ſobꝛietatẽ ſuauit quã ſuauerat monach⁹
Fuit aũt ſibiĩpĩ auſter⁹ multũ tripliciter.
¶ Primo in victu q2 in mõaſterio cũ frĩb
ſuis radices herbaꝝ mãducabat ꝛ aquã bi
bebat: nec guſtabat vinũ niſi foꝛte cã infir
mitatis: ꝛ q̃ſi q̃tidie ieiunabat: groſſũ pa-
nẽ hoꝛa nona cõedebat. ¶ Scdo in veſti-
tu: q2 die ac nocte ciliciũ deferebat ¶ Ter
tio in lecto ſiue in ſtratu. Cõſueuerat eñ
nuda humo cilicio ſupiecto cubare ꝛ doꝛ-
mire. Refert autẽ Seuerus in epiſtola
ad Euſebiũ: Q3 cũ martin⁹ in q̃ndam ſu
am dioceſim veniſſet ꝛ clerici ſibi lectũ mĩ
to ſtramie ꝑparaſſet: ille ibi q̃eſcẽs iſuetã
mollicieĩ ꝑhoꝛreſcens: ſurgẽs ſtramẽtũ oẽ
ꝓiecit ꝛ ſe ſuper nudam humum collocat

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uit. Circa mediã ꝯo noctẽ tota illa palea
igne ſuccẽdit: ⁊ martin⁹ excitatus dũ exi
re tẽtaret ſʒ neqret ab igne capit. Rediẽs
ꝯo ad ſolitũ oꝛonis ꝯfugiũ ⁊ crucꝫ faciẽs
ſigculũ i medio ignis ĩtact⁹ ꝑmãſit. Mo
nachi igit excitati ꝯcurrũt ⁊ martinũ quẽ
iam ꝯſũptũ putabãt ð medis flãmaꝝ ille-
ſuʒ educũt. Ita cũ b. martin⁹ moleſtia fe-
briũ affligeret ⁊ iã virib⁹ coꝛpis deſtituere
tur ⁊ rogaret a diſcipul' vt i lecto ſuo vbi i
cinere ⁊ cilicio ðcubabat ſtramẽtũ aliqð po
neret: rñdit. Nõ decꝫ filiũ chꝛianũ niſi i ci-
nere ⁊ cilicio moꝛi. Ego ſi vob alið exẽplũ
ꝓbuero: ipe peccaui. Cũqꝫ ſupin⁹ ſꝑ iace-
ret ⁊ a ꝑbris rogaret vt ſaltẽ coꝛpuſculuꝫ
mutatiõe laterꝫ relevaret. Sinite me (iqt)
frẽs ſinite celũ poti⁹ rſpicere qꝫ terrã vt ſpũſ
dirigat ad dñm. Satagite itaqꝫ ꝓ virib⁹
carnẽ exẽplo martini macerare: qꝛ dr Ro.
viij. Si ſcḋm carnẽ vixeritis moꝛiemini.

Septĩa ꝑfectio virtuoſa

ꝑẽ quã deo placuit ẽ obſuãda ðuotiõis
aſſiduitas Judith. viij. ⁊ ix. Hũiliũ ⁊ mã
ſuetoꝝ ſꝑ tibi placuit ðꝑcatio. Btũs mar
tin⁹ ſꝑ aut oꝛoni aut lectõi inſiſtebat. In
ter legẽdũ aũt ⁊ iter operãdũ nũqꝫ aĩm ab
oꝛone laxabat.. Uñ ⁊ ð ipo cãtat. Oculis
ac manib⁹ i celũ ſꝑ intẽtus inuictũ ab oꝛa
tõe ſpm nõ relaxabat. Imitemur igit mar
tinũ in oꝛõis aſſiduitate ⁊ mẽtis ðuotiõe
vt ðo placere mereamur. Ber. Nẽo pui-
pẽdat oꝛonẽ ſuã qm̃ ipe ad quẽ oꝛam⁹ nõ
puipẽdit eã. Hec ille. Et Lu. xj. Pr vr ce
leſtꝫ dabit ſpm̃ bonũ petẽtib⁹ ſe. Sic ita-
qꝫ dictũ ẽ ð ṽtuoſa ꝑfectiõe bti marti ꝑẽ
quã maxie placuit ðo: ⁊ ecciaꝫ illuſtrauit
ſue mire ſctitatꝫ exẽplo. Uñ de eo dicere
poſſum⁹ qð ſcribit Ecci. l. qſi ſol refulgẽs
ſic ille effulſit in tẽplo ði. Hec ibi.

Tertia ẽ excellẽtia glioſe manifeſta
tõis. Et hec ẽ manifeſta euidẽtia q̃
nob ꝯſtat btm̃ mar. ðo maxie pla-
cuiſſe: qꝛ vicꝫ dñs tã glioſe manifeſtauit
ꝑfectõꝫ ṽtutꝫ. ſ. ſctitatis bti martini: ⁊ euꝫ
mlt'iplr honoꝛificauit ac venerãdũ nob oñ
dit. Iuxta ꝓmiſſuꝫ ſaluatoꝛis. Jo. xij. Si
qs mihi miſtrauerit honoꝛificabit eũ pat
me⁹ q ẽ in cel'. Honoꝛificauit itaqꝫ dñs
btm̃ martinũ manifeſtãdo glſe collataꝫ
ſibi grãm ⁊ ṽtuoſaꝫ eius ꝑfectõꝫ ⁊ qꝫ gratus

atqꝫ placẽs ðo fuerit. Et h ꝑcipue per ſe-
ptim teſtimonia.

Primũ ẽ teſtimoniũ diue ꝯmẽdatiõis.
Scḋm ẽ mirabil' apparitiõis.
Tertiũ ẽ ſpealis viſitatiõis.
Quartũ ẽ miracl'oſe coꝛuſcatõis.
Quintũ ẽ glificẽ clarificatiõis.
Sextũ ẽ angelice modulatiõis.
Septimũ ẽ admirãde intumulatiõis.

Primũ igit ẽ teſtimoniũ

diue cõmẽdatiõis: qꝛ vicꝫ ipe dñs ſibi ap-
parẽs indut⁹ pte illa chlamydis quã btũs
martinus paupi dederat corã angel' eũ cõ
mẽdauit dicẽs. Martinus adhuc cathe-
cumin⁹ hac me veſte ꝯtexit. Uñ b. Am-
broſi⁹ ð ſcõ martino ſic ait. Btũs marti-
nus ita ꝑfectus inuẽtus ẽ vt chꝛm texiſſꝫ
in paupe: ⁊ veſte quã egen⁹ acceperat mũ
di dñm induiſſet. O felix largitas quã di
uinitas opat. O clamydis glioſa diuiſio
q̃ militẽ ꝯtexit ⁊ regẽ. O ineſtimabile do
nũ qð veſtire meruit deitatẽ. digne huic
dñe ꝯfeſſiõis tue ꝓmia ꝯtuliſti. Digne ei
arrianoꝝ ſubiacuit feritas. Digne amoꝛe
martyriũ ꝑſecutoꝛis toꝛmẽta non timuit.
Quid erit ꝓ oblatiõe integri coꝛpis rece
ptur⁹ q ꝓ quãtitate veſtis exigue veſtire
deũ meruit ⁊ videre. Hec ille.

Scḋm eſt teſtimoniũ mi-

rabilis apparitiõis. Nã ſic legit in dial' ſe
uerĩ galli cũ in qdã feſtiuitate martinus
ad eccl'aꝫ prexiſſet miſſaꝫ celebꝛatur⁹ ⁊ ſi
cut ſupdictũ ẽ tunica ꝓpria ſe exuto pau-
perẽ quẽdã veſtitiſſꝫ ⁊ archidiacon⁹ mo-
neret eũ vt ad ſolẽnia peragẽda ꝓcederet:
ille ð ſe loqns ſe ire ñ poſſe rñdit donec pau
ꝑ veſtẽ accipiat. Archidiacon⁹ ꝯo ñ intel-
ligẽs qꝛ cũ extrinſecus capa tectus eſſet
ipm nudũ interi⁹ nõ videbat: pauperẽ nõ
adeſſe cauſat. At ille mihi iqt veſtꝫ defe-
rat ⁊ paup nõ deerit veſtiẽd⁹. Cõpulſus
ille ad foꝝ vadit ⁊ vilẽ tunicã ⁊ curtã q̃ pe
nula. i. pene nll'a dr afferẽs añ pedes mar
tini iratus ꝓiecit. Quã ille ſecrete induit:
cui⁹ manice vſqꝫ ad cubitũ: ⁊ lõgitudo vſ
qꝫ ad genu ꝓtẽdebat. Et ſic miſſaꝫ cele-
bꝛatur⁹ ꝓceſſit. Dũ aũt miſſaꝫ celebꝛaret:
glob⁹ igne⁹ ſup caput eius apparuit ⁊ a
mlt'is ibidẽ viſ⁹ fuit. Jð ꝯpar aplis dr ꝓ
ꝑẽ deſcẽſuꝫ ſpũſſcti ſup eũ i ſpe ignis. In

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN